

Motion till riksdagen 2019/20:771

av Mikael Eskilandersson (SD)

Dikning av skogsmark

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillåta dikning av skogsmark i större utsträckning än i dag och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Dikning, eller så kallad markavvattning, av skogsmark är i vissa fall ett mycket effektivt sätt att öka produktionen, minska översvämningsrisken och minska körskador i modernt skogsbruk. Dikning av skogsmark är dock något som är förbjudet i södra Sverige, men länsstyrelsen kan bevilja undantag om det finns särskilda skäl. Det är både dyrt och krångligt att söka om särskilda skäl, därför undviker många att ens försöka att söka, vilket får till följd att produktiv skogsmark blir mindre produktiv och körskador i skogsmark ökar.

I Skogsstyrelsens Rapport 5 2009 Skogsproduktion i stormområdet kan man läsa följande:

I stormområdet har ett specifikt stormrelaterat problem dykt upp. Många dikessystem är svårt skadade av rotvältor och körskador. I många fall så mycket att det blir svårt att tala om dikesrensning utan det blir mer en fråga om att rekonstruera ett dikessystem där de nya dikena är lämpliga att lägga ungefär där de gamla låg eller i några fall kanske även på nya platser. Lagstiftningen är inte konstruerad efter denna situation utan förutsätter ett i grunden oskadat dikessystem som rensas. I Skogsstyrelsens regeringsuppdrag om dikesrensningens regelverk har frågan uppmärksamats och slutsatsen är att det bör vara tillåtet att rekonstruera diken på ungefär samma plats där de tidigare har legat men om diken placeras på en helt ny plats så jämförs det i lagstiftningen med ny markavvattning. Utredningen kommer att föreslå förändringar i detta avseende men även under de bästa förutsättningar kommer processen fram till ett nytt regelverk att ta fler år.

Trots detta finns förbudet fortfarande kvar. Anledningen till att det är förbjudet att anlägga ny markavvattning är att försumpad skogsmark har en stor miljönytta, om det är rätt typ av mark och rätt typ av skog. Den typ av skog som har ett högt miljövärde eller

där dikning inte beräknas ge ett bra produktionsresultat ska givetvis av miljöskäl inte dikas alls. Dock drabbar detta förbud även marker där diken skulle vara till nytta för både produktionen och miljön.

Det finns även studier som visar på möjligheterna att begränsa översvämningar genom att göra olika förberedande åtgärder. En av de saker som främst hindrar att sådana förberedande åtgärder görs är svårigheterna att få tillstånd, tillsammans med okunskap och kostnaderna. Genom att göra det lättare att få tillstånd, till exempel genom samråd liknande de vid dikesrensningar, kan man få möjligheten att göra förberedande åtgärder mot översvämningar i framtiden. Det kan röra sig om att man tillåter markavvattning av ett område mot att en uppsamlingsdamm grävs i anslutning till markavvattningen eller att ett dike görs medvetet längre än det tidigare har varit för att på så sätt fördröja vattnets väg. Alla möjligheter att påverka genom dikning låses tyvärr i praktiken av det förbud som i dag finns, och att införa lättnader i förbudet, för att på så sätt kunna bibehålla en bra produktion och en bra miljöhänsyn samt minska översvämningsrisken, är gynnsamt för alla parter inom modernt skogsbruk.

Mikael Eskilandersson (SD)